

F.O. - Абсурден

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Как да стъпим на земята като ни качват по джанките
бедните спестяваме за т'ва фалират банките
нанкайте, после къде е държавата
всеки пламък умира щом изстине жаравата.

Шавате, а
ше ма прощавате, ма
що за живот е това
внушавате си сто неща
ще се сетите късно ама, на,
че съществуването ни не носи щастие
на части е, разчекнат между кредити
човек се чувства частен вече
край с "Не се сърди човече"
не само хляба е печен
ама никой не е вечен
кой реши да съм обречен
как така отдалече
добре, че поне не, не понечи на рапа да пречи
пичове ще чувате още подобни речи
F.O. - кречеталото, от края чак до началото
няма чакай малко, тук началник занималнята
отшелник от нормалния свят
учебника по морал ти е стар
днес не трябва да си умен за да си гъзар
зарът е хвърлен отдавна и явно на равно сме само по филмите
сякаш се усмихваме вече само по снимките
грях или не, не знам разбрахте ли ме,
но искам да живея като в реклама на прах за пране
и всяко утро слънчево с аромат на омекотител
и от прането си да мога да спестявам за изстребител.

[Припев:]

Въпреки умората, сляпо вярвам на хората,
но някъде до първата лъжа, най-много втората
и в суматохата гоних ехо към прехода
докато сумати хора се изгубиха в превода.
Е по-разсърден на минималната заплата
да, за съд е и прокурора и съдията
честито лек, живота ти в страната е по-абсурден и по-абсурден.

Ясно е, в днешно време доверието ни ограбва
съвремението не ни направи тъжни, а ни садва
какво е красотата, ако всичко е яко
какво е самотата, ако я споделяш с някой.
Да се гледаме в очите, сякаш някак отвикнали
търсим мечтите си втренчени в някакви пиксели
дали не беше по-добре с Канал 1 и Ефир 2
Слави имаше коса, а Бойко беше в МВР.
На времето на митинги тросяха телевизори
само защото спряха Ку-ку
до скоро пък горяха протестиращи пред общините
ама на тях сякаш твърде малко им пука.

Кога милиционера се превърна в подкупна кука
как така на село не остана кой да копа лука
кой ни пробута фалшивата демокрация
и кой направи от малцинствата ни втората нация.
Кой пръв повярва, че всичко ще бъде наред
когато педофилите научиха за Интернет
вярно, искаме деца ама децата искат родители
какъв ли е процента на роми осиновители.
Видите ли, т'ва са само социални теми
как така сме общество без никви общи проблеми
tell me за потекло по облеклото колко струваме
на кило или каква ми е колата, нямам май за колело.

[Припев]

Бавно изчезваме като банкнотите от по лев
дипломиран, безработен, но работи за релеф
помните когато НАТО ни удари рамо
нямаше EVN, новините бяха на български само.
И като гледам всичко колко е заплетено
тайно съм обмислял и билета си самолетен, но
от т'ва едва ли ще се почувствам по хетеро,
така че предпочитам да остана тук стерео.

Нищо, че си плаче за основен ремонт
отечество любимо аз оставам на фронт
не те виня за нищо, но аз го помня и ти помни,
че българче да се наричам са печелени войни.
240 да са 300 от Спарта
и отново да повярваме на личната си карта
сварени, подготвени, да ни трябва от всичко
на сафари сме, живота ми е същия бе чичко.
Отлично познавам почерка на измамата и то лично,
така че нека зачертнеме драмата, двамата с теб
истина нямаме, срамота
автоматично ги Diss-вам, отписвам и не изпитвам вина.

[Припев]

И пак абсурд е да си вдигам чукалата
нищо чудно, че не са ми розови очилата
пак абсурден е денят ми в страната
по-абсурден и по-абсурден.
И по-разсърден на минималната заплата
по-по-поразсърден и по-разсърден
живота ти в страната е по-абсурден и по-абсурден.
Въпреки умората, сляпо вярвам на хората,
но някъде до първата лъжа, най-много втората
и в суматохата гоних ехо към прехода
докато сумати хора се изгубиха в превода.
Е по-разсърден...